

UCHWAŁA KOMISJI HABILITACYJNEJ

z dnia 19 grudnia 2022 roku

**wyrażająca opinię w sprawie nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o bezpieczeństwie
dr. Jackowi ZBOINIE**

Komisja habilitacyjna działając na podstawie art. 221 ust. 5 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2022 r. poz. 574, ze zm) oraz stosownie do art. 123 i 124 ustawy z dnia 14.06.1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2021 r., poz. 735 ze zm., dalej: k.p.p), w zw. z § 14 ust. 1 pkt. 2 Statutu Federacji Akademii Wojskowych przyjętego uchwałą nr 10/2021 Senatu AMW z dnia 22 kwietnia 2021 r. oraz § 7 Regulaminu przeprowadzania postępowań w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w Federacji Akademii Wojskowych, przyjętego uchwałą nr 19/2021 Zgromadzenia FAW z dnia 29 grudnia 2021 r. oraz na podstawie Decyzji Rady Doskonałości Naukowej z dnia 27 czerwca 2022 r. wyznaczającej część składu komisji habilitacyjnej oraz uchwały Rady Dyscypliny Naukowej Nauki o Bezpieczeństwie Federacji Akademii Wojskowych z dnia 14 lipca 2022 r. powołującej komisję habilitacyjną w postępowaniu w sprawie nadania dr. Jackowi Zboinie stopnia doktora habilitacyjnego oraz uchwały Prezydium Rady Doskonałości Naukowej z dnia 26 września 2022 r. i uchwały Rady Dyscypliny Naukowej Nauki o Bezpieczeństwie Federacji Akademii Wojskowych z dnia 9 listopada 2022 r. w sprawie dokonanie zmiany powołanego przewodniczącego komisji habilitacyjnej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego dr. Jackowi Zboinie podjęła jednomyślnie w głosowaniu jawnym

**uchwałą wyrażającą pozytywną/negatywną opinię w sprawie nadania
dr. Jackowi ZBOINIE
stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych
w dyscyplinie nauki o bezpieczeństwie**

Wynik Głosowania

W głosowaniu uczestniczyło 7 członków Komisji Habilitacyjnej na 7 uprawnionych do głosowania.

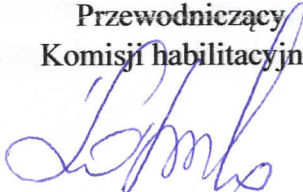
Oddano głosów:

- za przyjęciem uchwały: 7 (siedmiu)
- przeciwko przyjęciu uchwały: 0 (zero)
- wstrzymało się od głosu: 0 (zero)

Sekretarz
Komisji habilitacyjnej

dr hab. Andrzej Bursztyński

Przewodniczący
Komisji habilitacyjnej

prof. dr hab. Romuald Kalinowski

UZASADNIENIE

1. Postępowanie zostało wszczęte na wniosek dr. Jacka Zboiny z dnia 11. kwietnia 2022r. skierowany do Akademii Marynarki Wojennej im. Bohaterów Westerplatte, ul. Inż. J. Śmidowicza 69, 81-127 Gdynia za pośrednictwem Rady Doskonałości Naukowej pl. Defilad 1, 00-901 Warszawa (Pałac Kultury i Nauki, p. XXIV, pok, 2401), w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego.

Na podstawie art. 221 ust, 5 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2022 r. poz. 574, ze zm) oraz stosownie do art. 123 i 124 ustawy z dnia 14.06.1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2021 r., poz. 735 ze zm., dalej: k.p.p), w zw. § 14 ust. 1 pkt. 2 Statutu Federacji Akademii Wojskowych przyjętego uchwałą nr 10/2021 Senatu AMW z dnia 22 kwietnia 2021 r. oraz § 7 Regulaminu przeprowadzania postępowań w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w Federacji Akademii Wojskowych, przyjętego uchwałą nr 19/2021 Zgromadzenia FAW z dnia 29 grudnia 2021 r. oraz na podstawie Decyzji Rady Doskonałości Naukowej z dnia 27 czerwca 2022 r. wyznaczającej część składu komisji habilitacyjnej oraz uchwały Rady Dyscypliny Naukowej Nauki o Bezpieczeństwie Federacji Akademii Wojskowych z dnia 14 lipca 2022 r. powołującej komisję habilitacyjną w postępowaniu w sprawie nadania dr. Jackowi Zboinie stopnia doktora habilitowanego oraz uchwały Prezydium Rady Doskonałości Naukowej z dnia 26 września 2022 r. i uchwały Rady Dyscypliny Naukowej Nauki o Bezpieczeństwie Federacji Akademii Wojskowych z dnia 9 listopada 2022 r. w sprawie dokonanie zmiany powołanego przewodniczącego Komisji Habilitacyjnej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego dr. Jackowi Zboinie została powołana Komisja Habilitacyjna w składzie:

1. Członkowie wyznaczeni przez Radę Doskonałości Naukowej:
 - przewodniczący komisji – prof. dr hab. Romuald Kalinowski, Uniwersytet Przyrodniczo-Humanistyczny w Siedlcach,
 - recenzent – dr hab. Paweł Gromek, Szkoła Główna Służby Pożarniczej,
 - recenzent – dr hab. Barbara Kaczmarczyk, Akademia Wojsk Lądowych we Wrocławiu,
 - recenzent – dr hab. Marian Żuber, Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu,
2. członkowie zatrudnieni w podmiocie habilitującym:
 - członek komisji – dr hab. Elżbieta Pośluszna, Lotnicza Akademia Wojskowa w Dęblinie.
 - sekretarz komisji – dr hab. Andrzej Bursztyński, Akademia Marynarki Wojennej w Gdyni,
3. recenzent:
 - dr hab. Grzegorz Roslan, Politechnika Rzeszowska w Rzeszowie,

2. Zgodnie z art. 219 ust. 1 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. 2018 poz. 1668), zwana dalej „ustawą”, stopień doktora habilitowanego może zostać nadany osobie, która posiada stopień doktora oraz osiągnięcia naukowe, uzyskane po otrzymaniu stopnia doktora, stanowiące znaczny

wkład autora w rozwój określonej dyscypliny naukowej oraz wykazuje się istotną aktywnością naukową. Osiągnięciem tym może być dzieło opublikowane w całości lub w zasadniczej części, albo jednotematyczny cykl publikacji. Kryteria oceny dorobku naukowego-badawczego habilitanta określa § 4 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 26 września 2016 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego, a kryteria oceny dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego oraz współpracy międzynarodowej habilitanta określa § 5 powołanego rozporządzenia. Habilitant nie zgłosił wniosku o głosowanie tajne.

3. Habilitant, jako dzieło będące podstawą ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego, wskazał monografię: **Bezpieczeństwo pożarowe - rozważania na gruncie nauki i praktyki**, wydane przez Wydawnictwo Centrum Naukowo-Badawczego Ochrony Przeciwpożarowej im. Józefa Tuliszkowskiego Państwowego Instytutu Badawczego, Józefów 2018, ISBN:978-83-948534-4-0; DOI: 1 0.17381/2018.5. Komisja habilitacyjna stwierdziła, że wskazane dzieło jest najważniejszym osiągnięciem naukowym Habilitanta po uzyskaniu przez niego stopnia doktora. Monografia dr. Jacka Zboiny obejmuje 140 stron i składa się ze wstępu, pięciu rozdziałów, zakończenia oraz spisów rysunków i tabel.

Monografia prezentuje problematykę wyrażoną jej tytułem w sposób oryginalny i twórczy. Treść dzieła odpowiada tytułowi a jej struktura jest racjonalna i uzasadniona podjętą konwencją prowadzonych rozważań. Główny nurt badań, będących podstawą rozważań naukowych przedstawionych w monografii koncentrował się na problematyce bezpieczeństwa pożarowego, a w szczególności bezpieczeństwa ratowników i ratowanych, bezpieczeństwa pożarowego obiektów budowlanych i terenów, badań w zakresie kwalifikacji i certyfikacji wyrobów stosowanych na rzecz ochrony przeciwpożarowej, jak również kwalifikacji i kompetencji firm usługowych oraz personelu świadczącego usługi w zakresie ochrony przeciwpożarowej.

W uznaniu członków Komisji prezentowana monografia została oceniona pozytywnie pod względem merytorycznym. Przedmiot i cel badań zostały określone poprawnie.

W odniesieniu do przedstawionych metod badawczych dr hab. Elżbieta Połusznna uznała, że metoda wnioskowania powinna być wykorzystywana na każdym etapie badań i w życiu codziennym, a nie jak stwierdził Habilitant w końcowym etapie badań.

Prof. dr hab. Romuald Kalinowski stwierdził, że monografia jest zwięźczeniem kilkuletnich badań prowadzonych w przedmiotowym zakresie i osobistych zainteresowań oraz analizy literatury, a także faktów i rozwiązań w niniejszym obszarze.

Uznał również, że poszczególne rozdziały pozostają w ścisłej korelacji ze sobą i oddają istotę problematyki badań.

Dr hab. Elżbieta Połusznna uznała jednak za błędne stwierdzenie, że głównym problemem badawczym jest próba odpowiedzi na pytanie, gdyż problem i próba należą do różnych kategorii ontologicznych. Natomiast dr hab. Barbara Kaczmarczyk stwierdziła, że pomimo faktu, że założenia badawcze przedstawione przez Habilitanta są raczej czytelne, to brak jest jednolitości wypowiedzi, co może budzić wątpliwości.

W odczuciu recenzenta wątpliwości wzbudziło również zamieszczone w monografii stwierdzenie „wyższy poziom bezpieczeństwa pożarowego”. Pomimo tego, że dr hab. Paweł Gromek uznał, że umocowanie ochrony przeciwpożarowej na styku podsystemu militarnego i cywilnego w ramach systemu obronnego może budzić pewne wątpliwości natury teoretycznej i praktycznej, to stanowi pierwszą, tak szeroko i wnikliwie uargumentowaną próbę bezpośredniego powiązania bezpieczeństwa pożarowego z bezpieczeństwem państwa. Jednocześnie stwierdził, że pewnym mankamentem jest to, że Habilitant nie skorzystał ze sposobności zaproponowania autorskiego ujęcia struktury systemu bezpieczeństwa pożarowego oraz strukturalnego powiązania go z systemem bezpieczeństwa państwa.

Zdaniem recenzenta dr. hab. Mariana Żubera kontrowersje budzi umiejscowienie ochrony przeciwpożarowej w systemie bezpieczeństwa państwa. Uznał, za dyskusyjne osadzenie ochrony przeciwpożarowej w systemie obronnym, gdyż w oryginalnej koncepcji strategii bezpieczeństwa została ona domyślnie umieszczona w obszarze podsystemów ochronnych, w zagadnieniach dotyczących ochrony ludności. Tym bardziej, że jak zauważyła dr hab. Barbara Kaczmarczyk Autor ograniczył swoje rozważania tylko do czasu pokoju i sytuacji kryzysowych a nie podjął badań w przedmiotowym zakresie w uwarunkowaniach w okresie wojny.

Dr hab. Marian Żuber uznał, że bardzo istotnym osiągnięciem jest opracowany przez Autora zestaw uwag i propozycji mających na celu poprawę w aspekcie zarządzania bezpieczeństwem pożarowym oraz doskonalenia i optymalizacji ochrony przeciwpożarowej. Uznał, że prowadzone rozważania miały na celu wskazanie zależności pomiędzy skutecznością systemu ochrony przeciwpożarowej a osiągnięciem wymaganego poziomu bezpieczeństwa pożarowego.

Dr hab. Grzegorz Roslan zwrócił uwagę na styl recenzowanej monografii, stwierdzając, że w wielu fragmentach styl pisarski przypomina zapisy w instrukcji, a Autor, zdaniem recenzenta nadużywa skrótów, co pomimo zawartego w monografii *Wykazu skrótów i definicji* utrudnia płynne czytanie tekstu.

Dr hab. Paweł Gromek zwrócił uwagę na fakt, że Habilitant bardzo szeroko potraktował kategorię wyzwań, dzięki czemu wskazał liczne kierunki badań nad bezpieczeństwem pożarowym. Pozytywnie ocenił również rozważania na temat ewolucji wyzwań i zagrożeń dla bezpieczeństwa pożarowego, w których Habilitant zastosował bardzo cenne z punktu widzenia przyszłych badań, podejście prognostyczne. Jednocześnie, charakter zagadnień poruszanych w monografii wymusza konieczność prowadzenia interdyscyplinarnych badań naukowych na styku nauk społecznych i nauk technicznych. Recenzent stwierdził również, że Habilitant w swojej monografii wskazał konkretne sposoby doskonalenia systemu bezpieczeństwa pożarowego, realnie determinujące jego funkcjonowanie na różnych poziomach organizacyjnych, głównie w wymiarze niemilitarnym, odnoszące się do działań zróżnicowanych instytucji. Jak zauważył dr hab. Paweł Gromek Habilitant swoją uwagę poświęcił także ocenie skuteczności rozwiązań w zakresie ochrony przeciwpożarowej i sformułował wytyczne mogące stanowić dalsze kierunki badań naukowych w tym zakresie.

Dr hab. Barbara Kaczmarczyk podsumowując swoją ocenę publikacji stwierdziła, że o dojrzałości naukowej Habilitanta świadczą zarówno zawartość merytoryczna poparta jego dużym doświadczeniem, jak również Jego obiektywne i zarazem ostrożne wypowiedzi zachęcające do podejmowania polemiki.

Wszyscy członkowie Komisji Habilitacyjnej zgodzili się, że podjęty przez Habilitanta problem jest niezwykle istotny oraz aktualny z naukowego i praktycznego punktu widzenia, ponieważ porusza problematykę pomijanego dotąd obszaru bezpieczeństwa, jakim jest bezpieczeństwo pożarowe oraz zwraca uwagę na zjawisko ewolucji znanych oraz powstawanie nowych zagrożeń.

Komisja jednomyślnie stwierdziła, że monografia jest indywidualnym, oryginalnym twórczym dokonaniem naukowym w dyscyplinie nauki o bezpieczeństwie, w istotny sposób wzbogaca wiedzę i jest kolejnym głosem do naukowego kształtowania i praktycznego doskonalenia systemów zarządzania bezpieczeństwem, a treści w niej zawarte świadczą o dojrzałości Habilitanta do samodzielnego prowadzenia badań naukowych na styku teorii i praktyki.

4. Pan dr Jacek Zboina wykazał się bardzo bogatym dorobkiem naukowym, w tym licznymi publikacjami realizowanymi samodzielnie oraz we współpracy z innymi autorami wydanymi przed uzyskaniem stopnia naukowego doktora oraz w okresie do złożenia wniosku o wszczęcie postępowania habilitacyjnego. Dorobek naukowy Habilitanta obejmuje ogółem 92 pozycje, z czego 78 pozycji po uzyskaniu stopnia naukowego doktora.

Zdaniem dr. hab. Pawła Gromka Pan dr Jacek Zboina prowadził intensywną działalność polegającą na publikowaniu wyników badań naukowych, głównie w przedmiocie nauk o bezpieczeństwie zawężonym do zagadnień dotyczących ochrony przeciwpożarowej i bezpieczeństwa pożarowego, w tym technosfery funkcjonowania systemu ochrony przeciwpożarowej.

Wśród opracowań należy wskazać 3 monografie przygotowane samodzielnie, w tym jedną zaproponowaną jako osiągnięcie naukowe Kandydata wskazane do oceny w czasie postępowania. Liczną grupę publikacji stanowią rozdziały zamieszczone w monografiach będących pracami zbiorowymi: 36 publikacji w formie rozdziałów w monografiach, z czego 19 przygotowanych samodzielnie oraz 17 we współpracy z innymi autorami w okresie przed złożeniem wniosku w sprawie postępowania habilitacyjnego. Niewątpliwym wzbogaceniem przedstawionego dorobku jest pełnienie roli redaktora naukowego opracowań zbiorowych z zakresu bezpieczeństwa, a zwłaszcza bezpieczeństwa pożarowego wydawanych w Centrum Naukowo-Badawczym Ochrony Przeciwpowarowej w Józefowie.

Liczne prace współautorskie dowodzą, że Habilitant wielokrotnie podejmował zespołowe działania badawcze, szczególnie w zakresie zagadnień interdyscyplinarnych, wymagających zaangażowania przedstawicieli nie tylko nauk o bezpieczeństwie, lecz również osób reprezentujących środowiska nauk technicznych oraz nauk o organizacji i zarządzaniu.

Dr hab. Marian Żuber zauważył, że ponad połowa publikacji (21) została wydana w Centrum Naukowo-Badawczym Ochrony Przeciwpowarowej w Józefowie. Należy także

zwrócić uwagę na opracowania opublikowane w periodykach naukowych za granicą, z czego 5 w Wydawnictwie Verlag Dr Kovac w Hamburgu. Stwierdził też, że za szczególnie cenne uważa pozycje z dorobku Habilitanta, które uzupełniają treści zawarte w monografii przedstawionej jako osiągnięcie naukowe. Kandydat publikował swoje prace także w czasopiśmie naukowych, wśród których znalazło się 14 czasopism z listy MEiN oraz 19 czasopism spoza wymienionej listy.

Zasadnicza część publikacji obejmuje zagadnienia ochrony przeciwpożarowej, czyli tematyki stanowiącej główny nurt badawczy kandydata. Prezentowane zagadnienia zostały powiązane z praktyką realizowanych prac badawczych w tym zakresie, co wzbogaca prowadzone rozważania.

Analiza wykazanych artykułów naukowych prowadzi do przekonania, że Pan dr Jacek ZBOINA poruszał w nich zagadnienia wpisujące się w tzw. technosferę funkcjonowania systemu ochrony przeciwpożarowej, rozumianego jako system operacyjny (nie zaś jako podsystem) systemu bezpieczeństwa narodowego RP. Zagadnienia te dotyczą w głównej mierze certyfikacji, standaryzacji, testowania i wdrażania nowoczesnych technologii w podmiotach stanowiących przeważnie elementy systemu ochrony przeciwpożarowej w Polsce. Z uwagi na specyfikę tego systemu mają one istotne znaczenie z punktu widzenia jego funkcjonowania, w tym właściwej efektywności, zgodności, adekwatności i ekonomiczności. Odnoszą się również przyczynkowo do zagadnień ochrony przeciwpożarowej korespondujących z dziełem habilitacyjnym. Z wielu perspektyw, aczkolwiek spójnie, nawiązują do obranego przez Habilitanta kierunku rozwoju naukowego.

O rozpoznawalności dorobku naukowego Habilitanta świadczy liczba cytowań publikacji jego autorstwa i współautorstwa. Według Publish or Perish to liczba 121 cytowań (bez autocytowań) oraz 132 cytowania (wraz z autocytowaniami). Na podstawie analizy cytowań uzyskano wartość indeksu Hirscha równą '6' (według Google Scholar) oraz '1' (według Web of Science). Zdaniem dr hab. Pawła Gromka są to relatywnie wysokie wartości dla osób reprezentujących nauki o bezpieczeństwie na wskazanym etapie kariery naukowej.

Jednocześnie dr hab. Paweł Gromek stwierdził, że forma przedstawionej przez kandydata informacji naukowometrycznej uniemożliwia dokonanie analizy wartości sumarycznego impact factor, sumarycznej punktacji ministerialnej, liczby cytowań oraz indeksu Hirscha w rozbiciu na okres przed uzyskaniem stopnia naukowego doktora oraz po uzyskaniu tego stopnia naukowego.

Ze wspomnianej powyżej informacji wynika również, że cytowania zliczono nie tylko dla autorskich publikacji kandydata, lecz również dla pozycji literaturowych, w przypadku których habilitant był redaktorem naukowym. W wykazie Habilitant nie doprecyzował, czy cytowania dotyczyły autorskiego bądź współautorskiego rozdziału, czy też zostały zliczone dla monografii jako całości. Dr hab. Paweł Gromek uznał, że może to mieć wpływ na realne wartości wykazanych przez habilitanta wskaźników cytowalności w rozumieniu wartości bezwzględnych, ma natomiast marginalne znaczenie w optyce ogólnej rozpoznawalności publikacji powiązanych z Kandydatem.

Sprowadzając analizę do kwestii artykułów naukowych, należy wskazać, że nie wszystkie sprawozdane przez kandydata artykuły zostały opublikowane w czasopismach naukowych. Wymienić tu należy takie czasopisma, jak „Przegląd Pożarniczy”, „Ochrona Mienia i Informacji” oraz „Ochrona Przeciwpożarowa”. Jak stwierdził dr hab. Paweł Gromek można mieć uzasadnione wątpliwości co do tego, czy są to czasopisma naukowe, jednak tytuły opublikowanych w nich artykułów rzucają światło na możliwość przypisania (przynajmniej w pewnym stopniu) samym artykułom waloru naukowości. Na podkreślenie zasługuje też fakt, iż wymienione czasopisma to rozpoznawalne w całym kraju czasopisma branżowe.

Pewną wątpliwość może wzbudzać też brak aktualnego przypisania części najważniejszych czasopism, w ramach których kandydat publikował swoje prace naukowe, do nauk o bezpieczeństwie. W opinii recenzenta, dr. hab. Pawła Gromka ten stan rzeczy należy traktować drugorzędnie, gdyż wynika to z dynamiki zmian w wykazie czasopism, a także z charakteru zagadnień konstytuujących problematykę ochrony przeciwpożarowej – zagadnień, z których część, bezpośrednio bądź pośrednio, wpisuje się w nauki techniczne, a ma znaczenie z punktu widzenia nauk społecznych - nauk o bezpieczeństwie.

Jak zauważył recenzent dr hab. Marian Żuber, kolejnym, niezwykle istotnym elementem pracy naukowej Habilitanta jest udział w realizacji projektów naukowo-badawczych i rozwojowych, a także w zleconych pracach badawczych. W sumie dr Jacek Zboina uczestniczył w realizacji 14 prac naukowo-badawczych, w których pełnił głównie rolę wykonawcy, eksperta nadzorującego prace zespołu badawczego, a także kierownika zespołu badawczego. Wśród nich za najważniejsze należy uznać te, które podejmowały problematykę zagadnień związanych z osiągnięciem naukowym, czyli bezpieczeństwem pożarowym oraz funkcjonowaniem systemu zarządzania kryzysowego.

Na szczególną uwagę w tym względzie zdaniem dr hab. Barbary Kaczmarczyk oraz dr. hab. Andrzeja Bursztyńskiego zasługuje udział Habilitanta w projekcie badawczym pt.: *Zastosowane technologie teleinformatyczne wspomagające projektowanie systemu ratowniczego na poziomach gmina, powiat województwo*, wyróżnionego dyplomem Ministra Nauki i Szkolnictwa wyższego oraz nagrodzonego brązowym medalem na VIII Międzynarodowej Warszawskiej Wystawie Wynalazków.

Kandydat poprzez uczestnictwo w pracach naukowo-badawczych zdobył określone doświadczenie oraz doskonalił warsztat badawczy, wprowadzając do praktyki wynikające z nich wnioski. W opinii recenzenta dr hab. Mariana Żubera stanowiło to solidną podstawę do prowadzenia badań i opracowania ich wyników w formie monografii wskazanej, jako osiągnięcie naukowe. Liczba publikacji związanych z prowadzonymi badaniami wskazuje na dążenie do popularyzacji uzyskanych wyników, celem ich rozpowszechnienia w środowiskach zajmujących się powyższą tematyką. Zdaniem recenzenta jednak pewien niedosyt budzi niewielka liczba artykułów w periodykach zagranicznych.

5. W zakresie dorobku dydaktycznego, organizacyjnego i popularyzatorskiego działalność dr. Jacka Zboiny należy ocenić bardzo wysoko.

W ramach osiągnięć dydaktycznych wskazać należy na aktywny udział Habilitanta w prowadzeniu wykładów otwartych, wykładów dla studentów uczelni wyższych w ramach zajęć i seminariów doktoranckich, prelekcje podczas szkoleń specjalistycznych oraz aktywny udział w opracowywaniu programów szkoleń z zakresu specjalistycznej wiedzy z bezpieczeństwa pożarowego i ochrony przeciwpożarowej. Działalność dydaktyczna Habilitanta odbiega jednak znacznie od typowego wzorca jaki jest charakterystyczny dla wyższych uczelni, dodatkowo działalność dydaktyczna występowała sporadycznie. Sporadyczne prowadzenia zajęć dydaktycznych przez Habilitanta jest w pełni usprawiedliwione charakterem i miejscem jego pracy. Centrum Naukowo-Badawcze Ochrony Przeciwożarowej im. Józefa Tuliszkowskiego – Państwowy Instytut Badawczy jest jednostką o charakterze wyłącznie badawczym, a nie dydaktycznym, jak również Habilitant zatrudniony był na stanowisku badawczym.

Jak stwierdził dr hab. Marian Żuber nie jest to element dyskwalifikujący, a jedynie wskazujący na inną formę działalności naukowej. Analizując aktywność dydaktyczną dr. Jacka Zboiny należy raczej mówić o działalności szkoleniowej prowadzonej w zakresie szkolenia i doskonalenia zawodowego. W okresie ostatnich dziesięciu lat Habilitant współorganizował i uczestniczył prowadząc wykłady w 379 szkoleniach z zakresu ochrony przeciwpożarowej, w których uczestniczyło prawie 11 000 szkolonych. Podobną opinię w swojej recenzji wyraził również dr hab. Paweł Gromek, który wskazał na niezwykle aktywność Habilitanta w zakresie opracowywania i wdrażania programów szkoleń specjalistycznych i doskonalenia zawodowego. Habilitant oceniał aktualność i zawartość podręczników do szkoleń specjalistycznych oraz recenzował i zatwierdzał materiały szkoleniowe. Opracowywał również programy szkoleń dla rzeczoznawców do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych. Dodatkowo partycypował w przedsięwzięciu Partnerstwo dla edukacji o bezpieczeństwie. Habilitant również sprawował dwukrotnie funkcję promotora pomocniczego w przewodach doktorskich.

O istotnej aktywności Habilitanta w zakresie działalności naukowej i popularyzatorskiej świadczą liczne konferencje naukowe. Przed uzyskaniem stopnia naukowego doktora nauk o bezpieczeństwie były to 3 przedmiotowe aktywności. Natomiast po uzyskaniu tego stopnia aż 41 wystąpień konferencyjnych i udziałów w panelach eksperckich podczas konferencji naukowych, co świadczy o ponadprzeciętnym zaangażowaniu w rozpowszechnianie wyników badań naukowych. Aktywność dr. Jacka Zboiny pod tym kątem została podkreślona poprzez zaangażowanie w prace 7 komitetów organizacyjnych konferencji krajowych i międzynarodowych, a także aż 40 ich naukowych odpowiedników. Analizując udział Kandydata w konferencjach i seminariach naukowych nasuwa się uwaga, dotycząca jego udziału w konferencjach międzynarodowych, których liczba jest znaczna, jednak są to konferencje międzynarodowe organizowane w Polsce. Zdaniem dr hab. Mariana Żubera niedosyt budzi liczba konferencji zagranicznych, wśród których wymieniono jedną przed uzyskaniem stopnia doktora i jedną w okresie od uzyskania stopnia doktora do złożenia wniosku w sprawie postępowania habilitacyjnego.

Ważnym obszarem działalności Kandydata świadczącym o dużym uznaniu w środowisku naukowym jest jego rola w zakresie recenzowania prac naukowych innych

autorów. W analizowanym okresie był on 42 razy powoływany jako recenzent: artykułów przygotowanych do opublikowania w czasopismach naukowych, opracowań zwartych oraz standardów opracowanych przez CNBOP-PIB.

Dr Jacek Zboina w okresie podlegającym ocenie był siedmiokrotnie powoływany jako ekspert do oceny koncepcji funkcjonowania systemu ochrony przeciwpożarowej. Ekspertyzy wykonywane były na zlecenie głównie Komendy Głównej Państwowej Straży Pożarnej oraz MSWiA. Realizację tego typu działalności prowadził jako członek zespołu autorskiego oceniającego zlecone ekspertyzy.

Habilitant jednocześnie podnosił swoje kwalifikacje zawodowe, uczestnicząc w szkoleniu zespołów eksperckich, których tematyka dotyczyła głównie ochrony przeciwpożarowej, uzyskując wymagane certyfikaty oraz w innych szkoleniach, które były pomocne w procesie zarządzania podległymi mu jednostkami. Kandydat odbył również staże naukowe na Wydziale Dowodzenia i Operacji Morskich Akademii Marynarki Wojennej im. Bohaterów Westerplatte w Gdyni oraz na Wydziale Prawa, Administracji i Zarządzania Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach.

Dr Jacek Zboina od 2014 roku jest członkiem Polskiego Towarzystwa Nauk o Bezpieczeństwie, od 2020 roku członkiem Sudeckiego Oddziału Polskiego Towarzystwa Nauk o Bezpieczeństwie, a od 24.01.2022 roku członkiem Rady Ochrony Dóbr Kultury Komendy Głównej Państwowej Straży Pożarnej. W ramach swojej działalności służbowej dr Jacek Zboina był doradcą Komendanta Głównego PSP, a także zastępcą Dyrektora CNBOP-PIB przez co miał istotny wpływ na organizowanie działalności CNBOP-PIB w zakresie nauk o bezpieczeństwie. Brał udział w corocznych badaniach potrzeb rynkowych oraz tworzeniu ofert i założeń organizacyjnych i biznesowych związanych z działalnością CNBOP-PIB. Angażował się w prace gremiów powołanych przez Komendanta Głównego PSP. Na podkreślenie zasługuje Jego współpraca z otoczeniem społecznym i gospodarczym. Jej wyrazem są liczne wyróżnienia i odznaczenia za działalność dydaktyczną, organizacyjną i popularyzującą naukę.

Zarówno dr hab. Barbara Kaczmarczyk, jak i dr hab. Paweł Gromek stwierdzili, że Habilitant w sposób bardzo afektywny wykorzystał szanse, jakie wiązały się z miejscem pełnienia służby i etapem kariery naukowej oraz dostępem do unikalnego źródła wiedzy w zakresie prowadzonych rozważań.

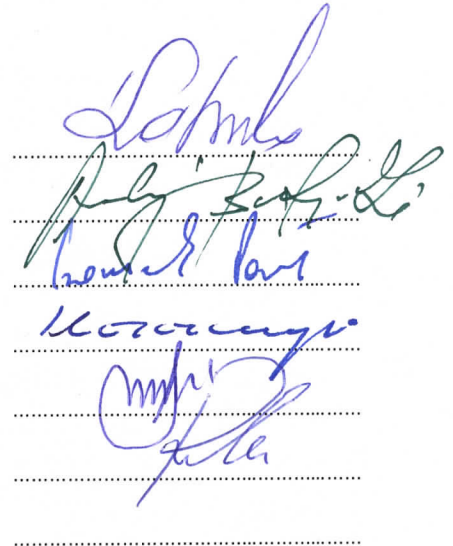
6. Wszyscy członkowie komisji zgodnie stwierdzili, że dorobek Habilitanta od czasu uzyskania stopnia naukowego doktora należy uznać za wystarczający i dający podstawę do ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

W związku z powyższym Komisja Habilitacyjna uwzględniając ocenę dorobku naukowego dr. Jacka Zboiny i jego wkład w rozwój nauk o bezpieczeństwie oraz ocenę aktywności naukowej dokonanej w świetle przesłanek określonych Ustawie z dnia 20 lipca 2018 roku Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. Nr 218 poz. 1668), uwzględniając jednoznacznie pozytywne recenzje osiągnięć naukowo-badawczych, dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego oraz współpracy międzynarodowej Habilitanta, sporządzone przez recenzentów: dr. hab. Pawła Gromka, dr. hab. Barbarę Kaczmarczyk, dr. hab. Mariana Żubera, dr. hab. Grzegorza Rosłana oraz pozytywne opinie

przewodniczącego i pozostałych członków komisji, po przeprowadzeniu dyskusji, zgodnie stwierdzili, że Habilitant spełnia wymogi, niezbędne do uzyskania stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o bezpieczeństwie.

Komisja habilitacyjna przekazuje uchwałę wraz z uzasadnieniem przewodniczącemu Rady Dyscypliny Naukowej Nauki o Bezpieczeństwie Federacji Akademii Wojskowych w Gdyni.

- przewodniczący komisji – prof. dr hab. Romuald Kalinowski
- sekretarz komisji – dr hab. Andrzej Bursztyński
- recenzent – dr hab. Paweł Gromek
- recenzent – dr hab. Barbara Kaczmarczyk
- recenzent – dr hab. Marian Żuber
- recenzent – dr hab. Grzegorz Roslan
- członek komisji – dr hab. Elżbieta Postusznna

Handwritten signatures in blue ink on a dotted line background. The signatures are arranged vertically, corresponding to the list of names on the left. The first signature is the largest and most prominent, followed by several smaller ones.

Gdynia, 19 grudnia 2022 r.